

tægter. Den i 1861 truffne Ordning, at Stillingen blev honorarlønnet, var bestemt til at være ligesaa varig, som om det var et Embede. Man kunde ikke undvære det overordnede Tilsyn, men man mente, at Besørgelsen kunde naas med halv Gage og med en Mand, som havde sin Hovedstilling i et andet fuldt lønnet Embede. Det stemmer derfor med Billighed at anvende Analogien af Pensionslovens Bestemmelser om et Embedes Bortfald. Dette vilde medføre Ventepenge og efter 5 Aars Forløb Pension, hvilken sidste da — beregnet efter en Tjenestetid af 10 Aar og 5 Aars Ventepenge — vil blive lig halv Gage. Idet det efter de foreliggende Forhold er rimeligt at se bort fra de højere Ventepenge ($\frac{2}{3}$ af Lønnen), findes det billigt at bestemme, at der tillægges den nuværende Overinspektør, for saa vidt han fratræder uden at beskikkes til Direktør, en *Aarpenge af 1,500 Kr.* Herom stilles *Ændringsforslag Nr. 6.*

Som et analogt Forhold henvises til Tillægsbevillingslovforslaget forindeværende Finansaar Side 42—43, hvor det i Anledning af, at Bestyrelsen for de militære Underklassers Pensionering og for Invalidforsørgelsen blev ophævet ved Lov Nr. 118 af 14. Maj 1909, foreslaas at tillægge 2 Direktører, som vare lønnede med *Honorar*, hver en *Aarpenge* paa ca. $\frac{2}{3}$ af deres hidtil hafte Indtægter som saadanne. Lovens Ikrafttræden foreslaas til *1. Oktober d. A.*

Et *Mindretal* (Johansen, Nygart, H. P. Pedersen, Ravn og Sørensen-Saksager) mener ligesom Flertallet, at den øverste Styrelse af Fængselsvæsenet i alle Maader har været ledet fuldt ud tilfredsstillende af den nuværende Inspektør. Det formenes derfor, at det paa en Tid, hvor der stilles saa store Krav om Sparsommelighed, vilde være rettere at vente og at se Tiden an med Oprettelse af et nyt Embede, og det saa meget mere, som det kan tænkes, at Justitsministeren efter nøjere Overvejelse vilde finde det formaalstjenligt at omordne

det foreslaaede Embede fra den Mellemting, det her er, til et Departementscheffembede. Er det imidlertid uundgaelig nødvendigt at oprette et nyt Embede som foreslaaet, da maa man fastholde de i Lovforslaget fastsatte Lønninger; man er i øvrigt enig i, at der for de Mænd, som for Tiden arbejde i Fængselsvæsenets øverste Styrelse, bør tages tilbørligt Hensyn, og kan derfor gaa med til Ændring under Nr. 2 til 6, medens man af ovennævnte Grunde maa forbeholde sig sin Stilling til Ændring Nr. 1.

Et andet *Mindretal* (Christansen) tiltræder de under Nr. 2—6 stillede Ændringsforslag, men indstiller i øvrigt Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

I Henhold hertil stilles følgende

Ændringsforslag:

Til § 1.

Af et *Flertal* (Breinholt, Goos, P. G. C. Jensen, Johnsen, Pagh, Piper, Steffensen og Tolderlund):

1) Linie 4: „5,000“ ændres til: „6,000“, og Linie 5: „7,000“ til: „8,000“.

Af *Flertallet under Nr. 1* samt *Christiansen*, subsidiært tiltraadt af Udvalgets øvrige Medlemmer:

2) Der tilføjes som nyt Stykke:

„For saa vidt den nuværende Overinspektør for Fængselsvæsenet beskikkes til Direktør, medregnes hans Tjenestetid som Overinspektør ved Beregning af Alderstillæg og eventuel Pension“.

Til § 2.

3) Linie 3: Ordene „dog Afgang“ ændres til: „forbeholdes der dog den nuværende Sekretær Adgang til at forblive paa de nu for ham gældende Vilkaar indtil hans Befordring“. I Linie 4 indskydes efter „Personale“: „, derunder en Fuldmægtig og Ekspeditionssekretær“.